

ע"פ 1153/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1153/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 6.1.2022 בת"פ 28717-07-17 שניתן
על-ידי כבוד השופטת ר' בש

תאריך הישיבה: ט"ו באדר א' התשפ"ב (16.2.2022)

בשם המערער: עו"ד שרית גולן-שטיינברג

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי-כראם

החלטה

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל לתקופה של שש שנים שהושת על המבקש בבית המשפט המחוזי בחיפה ביום 6.1.2022 (ת"פ 28717-07-17, השופטת ר' בש).

2. ביום 21.3.2021 הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש בעבירות הבאות: חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (כלפי בן משפחה) לפי סעיפים 333 ו-335(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפת קטין הגורמת לו חבלה של ממש על-ידי אחראי לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין (ריבוי עבירות) והתעללות בקטין או

- חסר ישע על-ידי אחראי לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין. בית המשפט המחוזי קבע כי המבקש התעלל בבנו התינוק לאורך זמן וגרם לו חבלות של ממש, מעת שהיה כבן שבעה חודשים ועד שאושפז כשהוא מורדם ומונשם בהיותו כבן תשעה חודשים. בית המשפט המחוזי גזר על המבקש עונש של שש שנות מאסר בפועל וכן עונשי מאסר על תנאי ופיצוי לקטין בסך 50,000 שקלים. בית המשפט המחוזי הורה כי המבקש יתייצב לריצוי מאסרו ביום 20.2.2022. הבקשה שבפני מכוונת כלפי רכיב המאסר בפועל בלבד.
3. הערעור שהוגש במקרה זה נסב על הכרעת הדין וגזר הדין גם יחד, אך לאמיתות של דבר בכל הנוגע להכרעת הדין הערעור מופנה כנגד הרשעתו של המבקש בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בלבד, ובכל הנוגע לגזר הדין הערעור מופנה כנגד רכיב המאסר בפועל בלבד.
4. בד בבד עם הגשת הערעור הוגשה גם הבקשה שבפני, שבה התבקש כאמור עיכוב ביצועו של רכיב המאסר בפועל. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 16.2.2022 במסגרתו הוריתי על עיכוב ביצוע ארעי עד להחלטה אחרת. באת-כוחו של המבקש עמדה על כך שהערעור על הכרעת הדין מכון כלפי המעשים החמורים יותר מבין אלו שתוארו בכתב האישום, ולפיכך, אם יתקבל, יתכן שעונשו של המבקש יופחת לכדי עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. זאת, בין השאר בהתחשב בכך שהמבקש שהה כבר במעצר מאחורי סורג ובריח במשך מספר חודשים. עוד עמדה באת-כוחו של המבקש על כך שהמבקש לא הפר את תנאי מעצר הבית שבו שהה לאורך כל התקופה שבה התנהל משפטו ועל העובדה שהוא מטפל באמו המבוגרת, לאחר שאביו הלך לעולמו.
5. המדינה מתנגדת לעיכוב הביצוע, בהצביעה על חומרת המעשים, כמו גם על כך שסיכויי הערעור להתקבל אינם גבוהים. עוד טוענת המדינה כי הסיכויים לכך שעונשו של המבקש יופחת כך שלא יצטרך לרצות מאסר בפועל הם נמוכים בהתחשב בכך שהוא אינו כופר באופן מוחלט במעורבותו באירועים המתוארים בכתב האישום.
6. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה כי דין הבקשה להידחות. מבלי להביע עמדה ביחס לסיכויי הערעור, אני סבורה כי יש די בנסיבותיו האישיות של המבקש כדי להטות את הכף ולהצדיק סטייה מהכלל לפיו הגשת ערעור כשלעצמה אינה מעכבת את תחילת ריצוי העונש (ע"פ 3377/21 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.5.2021)). זאת, בין היתר, בהתחשב בחומרת המעשים שבהם הורשע המבקש, ובשים לב לכך שערעורו של המבקש אינו נסב על ההרשעה בכללותה.
7. לצד זאת, מתוך הכרה בצורך של המבקש להיערך לריצוי של עונש המאסר בפועל ועל מנת לאפשר לו לעבור מיון מוקדם בטרם כניסתו למאסר, אני מורה על דחיית מועד ריצוי העונש, כך שהמבקש יחל לרצות את עונשו ביום 30.3.2022.
8. המבקש יתייצב אפוא לריצוי עונשו ביום 30.3.2022 עד השעה 10:00 בבית המעצר קישון או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.
9. סוף דבר: הבקשה נדחת בעיקרה, בכפוף לאמור בפסקה 7 לעיל. בהתאם לכך, צו עיכוב הביצוע הארעי שניתן

בהחלטתי מיום 16.2.2022 - בטל.

ניתנה היום, כ' באדר א' התשפ"ב (21.2.2022).

ש ו פ ט ת
